

## [Aksel Møller.]

ligheden af at bevare Danmarks konkurrenceevne overfor udlandet. Den højtærede handelsminister har bebudet os, at der nu vil blive tale om at lukke yderligere op for færdigvareimporten. Har den højtærede minister foretaget foranstaltninger, der muliggør det for os at konkurrere, når man lukker op?

**Tholstrup:** Den højtærede minister benyttede lejligheden til at kritisere det ærede medlem hr. Aksel Møllers lange tale udfra den betragtning, at det var den tale, det ærede medlem hr. Aksel Møller havde holdt ude i landet så mange gange, og derfor var han i god træning, hvorefter den højtærede minister selv tog fat på *sin* lange tale, som *han* holder ude i landet i øjeblikket, og således fik vi altså lejlighed til at glæde os over at høre disse to lange taler, som vi allesammen kendte så godt i forvejen.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Aksel Møller, at det er jo ikke helt rigtigt, at de frigivne penge fra sidste gang skulle være anbragt. Det er netop således i øjeblikket, at der er en større likviditet, end der har været længe. Det kunne jo tyde på, at det kneb med at få disse penge anbragt, og det kunne også tyde på, at nye frigivne midler heller ikke vil få let ved at blive anbragt. Det ser altså ikke ud til, at bankerne bevæger sig ud i letsindigheder, fordi der gives midler fri.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller nævnte noget om, at dette betød, at kreditten udvidedes. Det er der selvfølgelig slet ikke tale om. Der er slet ikke tale om, at bankerne er i stand til at give mere kredit end før, og det er heller ikke således, at folk er i stand til at få mere kredit end før. Tværtimod er det sådan i dag, som jeg sagde i mit første indlæg; at folk, der har bundne midler, er i stand til i kraft af, at de har disse bundne midler, at opnå den kreditværdighed, der er nødvendig for at opnå den nødvendige kredit. Det vil med andre ord sige, at der opstår ikke nye kreditmidler ved denne frigivelse; der sker faktisk slet ingenting, og derfor kan jeg også sige til den højtærede minister, at enten vi frigiver disse penge eller holder dem bundet, får det ingen som helst indflydelse på beskæftigelsen. Så der havde såmænd ikke været nogen som helst grund hverken for det ærede medlem eller for den højtærede minister til at holde disse lange taler.

**Ministeren for handel, industri og søfart (Krag):** Det ærede medlem hr. Aksel Møl-

ler gjorde et par bemærkninger til det, jeg havde sagt som en kritik af den økonomiske politik, man hidtil har ført fra konservativ side. Denne økonomiske politik har efter min opfattelse aldeles ikke været præget af genopbygningstanken, aldeles ikke været præget af denne nyomvendelse til „blod, sved og tårer“, men har tværtimod været præget af en trang til ustandseligt at give regeringen råd, som det ville have været letsindigt at følge; man har ustandseligt tændt lygtmænd for os.

Til undskyldning for udtalelserne om forbrug på forbrugsforøgelse, importfrigivelse o. s. v. — for det ærede medlem betvivlede ikke, at jeg kunne finde mange eksempler derpå fra konservativ side —, sagde det ærede medlem, at det blev altsammen nævnt under den forudsætning, at der blev ført den rigtige pengepolitik, den politik, de konservative ønsker. Nu husker jeg ikke noget om, at denne forudsætning er blevet klart fremhævet. Jeg er i hvert fald ganske sikker på, at da det ærede medlem holdt sin ordførertale ved vareforsyningslovens første behandling her i folketinget i oktober måned, blev der ikke sagt noget om det, da var det aldeles afgørende, at sukker-, smør- og margarinerationeringen skulle ophæves, da blev der intet sagt om, at der forudsattes en samtidig omlægning af pengepolitikken. Men selvom det nu var blevet sagt, ville det så egentlig have haft så overvældende interesse? Jeg er tilbøjelig til at mene nej. Når disse rationeringer fastholdes, er det jo ikke for at begrænse det totale forbrug, i hvert fald ikke i første række, det er for at begrænse valutaforbruget, og jeg tror jo ikke, det ærede medlem tør benægte, at vi ved at have en smør-, margarine- og sukkerrationering bidrager til bedring af det danske samfunds så hårdt anstrengte betalingsbalance. Det ærede medlem vil ikke kunne benægte, at vi hermed bedrer vor dollarbalance; det er jo noget, vi ved ligger de konservative alvorligt på sinde; vi ved oven i købet, at der har været tendens hos det ærede medlem til at bebrejde regeringen, at vi ikke sagde, det lå slemt nok. Jeg tror derfor, det ærede medlem må indrømme os, at rent bortset fra pengepolitikken, alene af valutamæssige grunde, har forbrugsrestriktionerne deres absolutte berettigelse i den ganske rigtigt alvorlige økonomiske situation, landet befinder sig i.

Nu skal jeg ikke benægte, at pengepolitikken kunne komme til at spille en rolle her, hvis man nemlig fra konservativ side ville foreslå den pengepolitik, som jeg egentlig tror de konservative i deres hjerte ønsker.